

her i Rigsdagen. Jeg ved nu ikke, hvad et neutralt Forslag er. Det forekommer mig, at ogsaa det foreliggende Lovforslag kan betegnes som neutralt, selv om det fremkommer i Sammenhæng med en Række andre ganske nødvendige Lovforslag. Men jeg er ikke saa sikker paa, at et saadant Lovforslag om en Styrkelse af Reservefonden, som det ærede Medlem tænker paa, kunde blive gennemført. Ganske vist udtalte det ærede Medlem, at der nu var kommet en ny Sparsommelighedens Aand ind i Rigsdagen som Følge af de Begivenheder, der ere passerede, men jeg er ikke saa sikker paa, at denne Aand vil holde sig ret længe. Jeg anser det for ret nødvendigt eller dog heldigt, at Rigsdagen i dette Øjeblik paalægger sig et Baand — vi have tidligere set, at Aanden er redbon, men Kødet skrøbeligt, og noget lignende kunde ogsaa hende nu. Det ærede Medlem kan have Ret i, at man ogsaa paa anden Maade kunde styrke Reservefonden, at man f. Eks. kunde styrke den ved at henlægge en Del af Statslaanet til den. Denne Planke er ogsaa den første, der har været fremme indenfor Højre, men da vi saa saa, at det nylig optagne Statslaan ikke en Gang fuldt forsløg til at bringe Veksellaanene ud af Verden, og at Muligheden for ad den Vej at styrke Reservefonden dermed var udelukket, fandt vi det ganske naturligt, at der blev truffet en saadan Ordning som den her foreslaaede, og jeg kan derfor som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Uden Forklejnelse af nogen af de forskellige Finansministre, vi have haft i de senere Aar, maa jeg sige, at der ikke har været nogen Finansminister, der har vakt den Opmærksomhed, som Finansminister Brandes i sin Tid vakte ved den Klarhed, hvormed han udtalte sig om dette Spørgsmaal. Det er muligt, at de Oplysninger, han den Gang fremsatte om Beskaffenheden af Reservefonden og Kassebeholdningen, ogsaa lejlighedsvis ere fremsatte af andre Ministre, men Situationen var en saadan, at han paa dette Punkt i særlig Grad havde dette Tings Øre, og i mig ere de forskellige Ting, han den Gang fremførte, slaede ned, saaledes at jeg med

stor Glæde ser, at en saadan Styrkelse af Reservefonden og Kassebeholdningen finder Sted. Den daværende Finansminister Brandes gjorde nemlig gældende, at Reservefonden var 18 Mill. Kr., men kun paa Papiret, i Virkeligheden var den kun 16½ Mill. Kr. — det er denne Reservefond, hvormed han siger, at det er noget, der skal benyttes, naar vi have ekstraordinær Nødtilstand, hvor man trænger til kontante Midler — og af disse 16½ Mill. Kr. ere saa tilmed de 11 Millioner vel realisable, men ikke uden meget betydeligt Tab. Han siger videre, at i Virkeligheden er denne Reservefond vor eneste Reserve i Statskassen, det er det, vi have at falde tilbage paa, hvis der virkelig var Nødtilstand, som gjorde det nødvendigt at tage den, og der ingen anden Udvej var, og han beder dette høje Ting indtrængende betænke, hvilken Situation vi da ere i, ja, han tænker sig endogsaa, at der kunde komme en Krig, ikke en Gang en Krig for Danmark selv, men en Krig mellem Stormagterne, hvor f. Eks. Danmark maatte mobilisere, og fremhæver, hvor utilstrækkeligt det da i en saadan Situation vilde være at have en Reservefond af den Beskaffenhed, som den danske Stat i Øjeblikket har. Finansminister Brandes anførte til Sammenligning dermed, at Norge efterhaanden havde skaffet sig en Reservefond paa 40 Mill. Kr. i Penge, som ligge paa en saadan Maade, at de ere anvendelige og brugelige i usædvanlige og særlige Tilfælde, og at de ogsaa ere anvendte i saadanne Tilfælde, og at de stadig væk blive forøgede, og en saadan Reservefond, siger Finansminister Brandes, bør den danske Stat skaffe sig. Men man har ikke opsparret i de gode Tider, man har baaret sig daarligt ad, man har ødelagt vor Reservefond ved i mange Aar at behandle den slet.

Nu vel, ere disse Ord sande, som Finansminister Brandes den Gang anførte — og jeg nærer ingen Tvivl om, at de ere sande —, saa er der for os, naar vi over hovedet se nogen Mulighed derfor, ingen anden Vej at gaa end den at styrke Reservefonden, og hertil sigter jo det Lovforslag, som her foreligger. Men Finansminister Brandes dvælede ikke blot ved Reservefondens svage Karakter, han om-